

[Brorsen.]

maa Tyskland forstaa, at vi heller ikke kan handle med det. Jeg mener, vi har et Instrument i Øjeblikket, hvorved det er muligt at ordne det saaledes, at vi ikke køber mere dernede, end de køber hos os.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har rettet et Spørgsmaal til Landbrugsministeren, om dette Lovforslag i Realiteten var afgjort, før det blev fremlagt her, om det med andre Ord var et Led i det Forlig, der blev sluttet for nogle Dage siden. Mig bekendt har den højt-ærede Minister ikke svaret herpaa, og derfor tør det vel anses for nogenlunde givet, at Lovforslaget er et Led i Forliget. Dette, at det ærede Medlem Hr. Duborg i Modsætning til al Sædvane, kunde jeg næsten sige, ikke igen tager Ordet, kunde jo ogsaa tyde paa, at saaledes er det. Deraf maa jo nødvendig følge, at Lovforslaget som saadant, stillet til Diskussion, ikke har nogen videre praktisk Interesse, men i Virkeligheden kun teoretisk, og da er det kun naturligt, at de Problemer, der nu bliver kastet ind i Diskussionen, havende mere eller mindre Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, i Virkeligheden bliver dem, hvormod Interessen kommer til at dreje sig. Jeg for mit Vedkommende vil gerne dvæle ved enkelte af de faldne Udtalelser.

Jeg vil først dvæle ved den Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Schmidt, gaaende ud paa, at Tyskland ikke var ubehagelig overfor os for i og for sig at være ubehagelig overfor os, men fordi det forfulgte et andet Formaal. Deri tror jeg, det ærede Medlem har ganske Ret. Naturligvis gør en Nation ikke noget saadant, som her er sket fra Tysklands Side, uden at Nationen som saadan mener, at den har gjort Ret i at gøre det for sin egen Skyld — om den har det eller ikke har det, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg vil understrege det, som det ærede Medlem Hr. Schmidt sagde, at naar man fra tysk Side saaledes paalægger Forbrugerne en vis Afgift til Fordel for Producenterne, kan man ikke uden videre sige, at det er en uklog Handling. Men det er den Handling, der skrider hen over Verden, og som vi altsaa før eller senere maa indstille os paa. Naar man betænker, hvorledes i Virkeligheden den tyske Nation efterhaanden maa siges mere og mere at være den førende paa dette Omraade, kan jeg ikke se rettere, end at Konsekvensen heraf for

Danmarks Vedkommende bliver, at vi maa gøre tilsvarende Skridt. Det er jo beklageligt, at gamle Fordomme og gamle Udtalelser ofte generer her i Retning af at gøre disse Skridt nogenlunde fuldt ud.

Det er ikke underligt, at der kan være politiske Partier, som tror at kunne drage Fordel af at sige: ved denne eller hin Handling bliver Forbrugernes Stilling daarligere, og følgelig gaar vi derimod. Slige Udtalelser kan meget let fremsættes, og de var altid fortrinlig Latin i Socialdemokratiets Valgbog, om jeg saa maa sige, i gamle Dage. De synes ikke at være det fuldt saa meget nu. Retsstatspartiet har derimod overtaget en Del af den Rolle, og det kan jo kun mere en, synes jeg ærlig talt, naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) forager spørger, om man virkelig fra Socialdemokratiets Side kan finde det rigtigt at foretage en Handling, der er Forbrugerne til Skade — jeg maa sige: *tilsyneladende* til Skade, for det behøver jo ret beset ikke at være dem til virkelig Skade. Derfor vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Retsstatspartiets Program med Hensyn til Skatterne, er det ikke — eller skulde jeg ganske have misforstaaet dets Program —, at de vil fuldkommen vende op og ned paa Skatterne? Mon der overhovedet skulde være et nogenlunde forstandigt Menneske i denne Sal udenfor dem, der i Forvejen har sluttet sig til Retsstatspartiet, som jeg naturligvis mener vedvarende er forstandige, men de har nu efter mine Begreber faaet visse Ting helt forkert i Hovedet — men mon der ellers skulde være et nogenlunde jævnt tænkende Menneske i dette Land, som ikke er klar over, at en Skattereform af den Art betyder saa sandelig ogsaa, at man tager fra nogle og giver til andre? Retsstatspartiet tror jo, at de er retfærdigere end andre; det er nu altid kedeligt, naar man i selve Partinavnet tager Begreber ind, som kunde tyde paa, at de paagældende er bedre end andre, men det har nu Retsstatspartiet gjort; jeg misbilliger det i høj Grad, og jeg tror, at Partiet for sin egen Skyld skulde se at faa et andet Navn. Altsaa dette, at man ikke skulde kunne give til Fordel for en, selv om det tilsyneladende blev paa Bekostning af en anden — ja de, der i den Tid, som vi nu befinder os i, ikke vil indse, at det er en absolut Nødvendighed, vil se Samfundene køre i Smadder.

Her vil jeg gerne vende mig med et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister. Jeg maa sige, at hans Udtalelser passer overordentlig daarligt med Udtalelser, som